

IRODALOM.

Az igazi élet felé. Irta: Bernát István, a Kálvin-szövetség elnöke. Budapest, 1915. 85 l. Ára 1 K 20 fill.

Szerző kis művét ilyen ajánlással vezeti be: „Vezérül az élet útain fiainak és azoknak ajánlva, kik hozzá hasonlók.“ Mint ez ajánlásból is látszik, nem tudományos célt kíván szolgálni. Az élet amugy sem a szillogizmusok s az ész mesterkélt tantételei szerint igazodik. Egy vallásos apa és egy puritán emberbarát józan élet-filozófiája jut kifejezésre benne, aki már bevezető soraiban ilyen vallomást tesz: „Réges-régen, jóformán az öntudatra ébredés óta élt bennem a vágy, hogy az élet célját magasabbra helyezzem annál, mi a legtöbbek munkájának irányt ad.“ „Ne feledjük, hogy a szívnek nemes érzelmei a legértékesebb kincs és az élet teljességét csak a vallás adhatja meg.“ Ez azonban nem zárja ki a tudomány kellő értékelését, mert a tudás lehet erős támasza a hitnek s a kettő összhangjából származik a lélek nyugalma, amely mindennél értékesebb.

Ezen az általunk is helyesnek gondolt elvi alapon a következő fejezetekben fejti ki életelveit: I. Vallás nélkül. II. A természet tanúságai. III. Erkölcsi világunk. IV. A vallás szüksége. V. A felsőrétegek. VI. Az igazság útján. Így jut el arra az igazságra, hogy „az igazi élet csak az, ha egész lélekkel alkotó munkásai leszünk azoknak a nemes céloknak, amelyekhez a mély és áldozatos szeretet segíthet bennünket.“

Az élet ismeretével s ebből leszűrte tapasztalattal, az eszményekért való komoly hevülettel és sok jó akarattal megírott kis könyv. Ezekért szívesen feledjük a benne előforduló ismétléseket és stílusbeli hiányokat.

V. A.

Adományok a Nagyajtán létesítendő Kriza- szobor javára.

II.

Éppen három esztendeje, hogy folyóiratunk útján utoljára számot adtunk a Kriza-szobor javára gyűlt egyes adományokról. Azóta a gyűjtést nem szorgalmaztuk. Rábiztuk a lélek buzgóságára s megelégedtünk, amit az hozott. Nem azért, mintha a gyűjtés szorgalmazását feleslegesnek tartottuk volna, hanem mert így parancsolták a viszonyok. Székelyföldünk népét, kikre a gyűjtésnél első sorban támaszkodhattunk volna, éveken keresztül az árvíz pusztítása sújtotta. Majd nagyobb megpróbáltatás: a háború borzalma következett. Várnunk kellett és kell jobb időkre, midőn a bánat enyhül, a síralmak elmúlnak, a kedélyek fölmelegednek s az áldozatkészség forrását nem veszi igénybe oly nagy mértékben a kenyér nélkül maradt családok segítése vagy a haza áldozatra hívó szava.

Hogy a forrás a természeti csapások és nagy megpróbáltatás idején sem dugult be egészen, mutatja az alábbi kimutatás, mely az utóbbi három évben érkezett egyes adományokról szól:

53. Keresztesy Dénes polgárdi lelkész gyűjtése a 14. sz. gyűjtőíven: polgárdi unitárius egyházközség 5 K., Keresztesy Dénes és Takács János 2—2 K., Berki Ferenc, Császár János, Kalocsa János, Berky István, I. Szabó János, Szűcs Ferenc, Tóth János, Gróf János, Császár József, Berky János, B. Szabó János 1—1 K., ...	20—
54. Kállay Ubul országgyűlési képviselő	6—
55. Az udvarhelyi unitárius' egyházkör adománya	49:78
56. Mórlik Lajostól Barót	4—
57. Dr. Gál Kelemen kolozsvári unit. koll. igazgató gyűjtése: Dr. Gál Kelemen, Nagy Gyula, dr. Nyíredy Géza, Hidegh Mihály, dr. Kiss Ernő, Váry Albert, Márkos Albert, Kelemen Lajos, dr. Barabás Ábel, Kovács Kálmán, Uzoni Imre, dr. Varga Béla, Koncz Rezső, dr. Borbély István	50—
58. Csekme Ferenc ref. esperes gyűjtése 456. sz. gy. íven: Ref. egyház Magyaró 2 K., Szénárt József 1 K., Csekme Ferenc 1:20	4:20
59. Reményik Mátyás jegyző, Árapatak	2—

Átvitel 135:98